

- 4) Foreligger der en indirekte forskelsbehandling på grund af køn i medfør af artikel 14, stk. 1, litra c), i direktivet om ligebehandling af mænd og kvinder af 5. juli 2006 RL 2006/54/EF ⁽¹⁾, når den lovhjemlede ret til ferie fra året før en fødsel allerede er bortfaldet ved udløbet af en forældreorlov for ansatte, som benytter sig af den lovhjemlede ret til at afholde forældreorlov uden løn i to år, når størstedelen (97 %) af de berørte arbejdstagere er kvinder?

⁽¹⁾ EFT L 14, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 175, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 204, s. 23.

Sag anlagt den 12. november 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-491/08)

(2009/C 44/45)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Recchia, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at i forbindelse med det samlede turistprojekt »Is Arenas« i Narbolia Kommune, der påvirker levestederne og arterne i lokaliteten ITB032228 »Is Arenas«
- har Den Italienske Republik tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 92/43/EØF ⁽¹⁾, idet den ikke inden den 19. juli 2006 vedtog beskyttelsesforanstaltninger, som under hensyn til det bevaringsformål, der forfølges med direktivet, er egnede til at sikre den økologiske interesse, som det foreslåede SIC ITB032228 »Is Arenas« har på nationalt plan, og idet den særligt har forbudt et indgreb, der kan bringe denne lokalitets økologiske kendetegn i alvorlig fare,
- og har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EØF ved ikke efter den 19. juli 2006 at have vedtaget passende foranstaltninger for at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne samt forstyrrelse af de arter, for hvilke det pågældende SIC blev udpeget.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen er klar over den omstændighed, at der i SIC-zonen Is Arenas er ved at være færdiggjort et turistprojekt, der blandt andet omfatter en golfbane. Ifølge Kommissionen påvirker projektet vedrørende turistinfrastruktur på SIC Is Arenas særligt de områder, der sikrer den økologiske forbindelse mellem de vigtigste fyrreskovområder. Det kan således have en negativ indvirkning på disse områder, herunder særligt på deres funktion som »økologisk forbindelse«.

Blandt kritikpunkterne mod projektet har Kommissionen fremhævet formindskelsen og ændringen af de oprindelige levesteder, også på grund af indførelse af fremmede arter såsom græsarter på golfbanen, fjernelse af levesteder, virkninger fra nedtrampning af jorden, fjernelse af områder, påvirkninger forårsaget af badende på levestederne i den første kystzone, der er af stor betydning, idet de vedrører klitsystemer og fældning af træer.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7).

Appel iværksat den 18. november 2008 af Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau og Francisco Javier Solana Ramos til prøvelse af dom afsagt den 18. september 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-47/05, Angé Serrano m.fl. mod Parlamentet

(Sag C-496/08 P)

(2009/C 44/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras, Adolfo Orcajo Teresa, Dominiek Decoutere, Armin Hau og Francisco Javier Solana Ramos (ved avocat E. Boigelot)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling og appellanterne gives medhold i sagen, hvorfor
  - den afsagte dom ophæves, dels for så vidt som det i dommen fastslås, at det er ufornødent at træffe afgørelse med hensyn til den første påstand for så vidt angår Angé Serrano, M. Bras og M. Orcajo Teresa, dels for så vidt som deres erstatningspåstand forkastes

- for så vidt angår M. Decoutere, M. Hau og M. Solana Ramos ophæves domskonklusionens punkt 2 og 4 og begrundelsen herfor
- Der træffes afgørelse i realiteten, og appellanterne gives medhold i deres oprindelige søgsmål i sag T-47/05, hvorfor
  - afgørelserne vedrørende appellanternes indplacering i lønklasse efter den nye vedtægt ikrafttræden annulleres
  - Europa-Parlamentet tilpligtes at betale en erstatning, der efter billighed fastsættes til 60 000 EUR for hver appellant
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger

tidligere gældende ordning, ikke udgør en velerhvervet rettighed og følgelig ikke kan skabe en berettiget forventning.

Til støtte for dette anbringende har appellanterne for det andet gjort gældende, at Retten tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, for så vidt som de som følge af genindplaceringen i lønklasse efter den nye vedtægt blev behandlet på samme måde som deres kolleger, der ikke havde bestået en sådan udvælgelsesprøve. Retten har desuden behandlet identiske situationer forskelligt, da den fastslog, at de, der har bestået den samme udvælgelsesprøve, ikke udgør én og samme gruppe, idet reglerne om indplacering i lønklasse ifølge Retten er forskellige alt efter den dato, hvorpå indplaceringen finder sted. Anvendelsen af forskellige bestemmelser på tjenestemænd, der har bestået den samme udvælgelsesprøve, nemlig artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i bilag XIII til den nye vedtægt, er således i strid med ligebehandlingsprincippet.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har i den appellerede dom truffet afgørelse i et søgsmål, der var anlagt af de seks appellanter, der alle er tjenestemænd ved Europa-Parlamentet, og som har bestået interne udvælgelsesprøver under den tidligere gældende vedtægt, men hvis indplacering er blevet ændret som følge af den nye vedtægts ikrafttræden.

De tre første appellanter har fremsat to anbringender til støtte for deres appel.

Med det første anbringende har de gjort gældende, at Retten ved at fastslå, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse, begik en retlig fejl og tilsidesatte sin begrundelsespligt.

Appellanterne bibeholdt nemlig en interesse i et annullations-søgsmål til prøvelse af de anfægtede afgørelser om indplacering, skønt disse blev erstattet af de efterfølgende individuelle afgørelser af 20. marts 2006, for så vidt som Retten selv fandt, at disse nye afgørelser ikke fuldt ud imødekommer appellanternes klagepunkter, eftersom de ikke genopretter indplaceringen i en højere lønklasse. De anfægtede afgørelser er desuden støttet på artikel 2 og 8 i bilag XIII til den nye vedtægt, hvis gyldighed appellanterne finder er tvivlsom.

Med det andet anbringende har disse appellanter gjort gældende, at Retten har tilsidesat sin begrundelsesforpligtelse ved at forkaste deres erstatningskrav, selv om indplaceringen i lønklasse efter den nye vedtægt placerer dem på samme niveau som deres kolleger, der ikke har bestået en udvælgelsesprøve med henblik på overgang fra en kategori, hvorved de efter deres opfattelse forvoldes et betydeligt tab.

De tre sidste appellanter har fremsat et enkelt anbringende til støtte for deres appel, nemlig en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 2 og 8 i bilag XIII i den nye tjenestemandsvedtægt.

Appellanterne har herved for det første gjort gældende, at Retten har tilsidesat deres velerhvervede rettigheder, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, for så vidt som Retten fandt, at indplaceringen i en højere lønklasse, efter de havde bestået udvælgelsesprøver under den

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 24. november 2008 — Vera Mattner mod Finanzamt Velbert

(Sag C-510/08)

(2009/C 44/47)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vera Mattner

Sagsøgt: Finanzamt Velbert

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 39 EF og 42 EF samt artikel 56 EF, sammenholdt med artikel 58 EF, fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats nationale lovgivning om opkrævning af gaveafgift, der i tilfælde af, at en ikke-bosiddende person erhverver en grund beliggende på det nationale område, kun foreskriver et bundfradrag på 1 100 EUR, hvorimod der indrømmes et bundfradrag på 205 000 EUR, hvis den samme grund ydes som gave i tilfælde, hvor gave giver eller modtager havde bopæl i den pågældende medlemsstat, da gaven blev ydet?